

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«31» січня 2024 року

Старший слідчий другого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Савісько Олександр Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 24 лютого 2014 року до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42014250000000039 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до статей 36, 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України,

ПОВІДОМИВ

Пилипенко (Осадчій) Ксенії Олегівні, 30 жовтня 1991 року народження, уродженці міста Дніпро, громадянці України, яка зареєстрована за адресою: Черкаська область, місто Сміла, вул. В'ячеслава Чорновола, буд. 129, раніше не судимій

про те, що вона підозрюється:

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 частиною 2 статті 372 Кримінального кодексу України, що полягало у тому, що вона, будучи слідчим, діючи умисно групою осіб без попередньої змови, притягнула завідомо невинну особу до кримінальної відповідальності, що поєднувалось з іншою фальсифікацією;

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 частиною 3 статті 371 Кримінального кодексу України, що полягало у тому, що вона, будучи службовою особою, діючи умисно групою осіб без попередньої змови, в інших особистих інтересах вчинила дії по завідомо незаконному триманню особи під вартою, що спричинило тяжкі наслідки;

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 статтею 340 Кримінального кодексу України, що полягало в тому, що вона, будучи службовою особою, групою осіб без попередньої змови між собою

незаконно перешкоджала проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій;

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 частини 1 статті 366 Кримінального кодексу України, що полягало в тому, що вона, будучи службовою особою, діючи умисно групою осіб без попередньої змови між собою, склала завідомо неправдивий офіційний документ.

Відповідно до актового запису про шлюб № 32 відділу державної реєстрації актів цивільного стану у Черкаській області Управління державної реєстрації Міністерства юстиції України 10.07.2017 Осадча Ксенія Олегівна, 30.10.1991 р.н., одружилася з Пилипенком Дмитром Володимировичем, 15.07.1985 р.н. та відповідно до свідоцтва серія І-СР № 135340 змінила прізвище Осадча на Пилипенко.

Наказом начальника УМВС України в Черкаській області № 185о/с від 25 липня 2013 року Пилипенко К.О. призначено на посаду слідчого слідчого відділення Смілянського міськвідділу (з обслуговування м. Сміла та Смілянського району) Управління Міністерства внутрішніх справ України в Черкаській області (далі – СВ Смілянського МВ УМВС), на якій вона працювала до 06 листопада 2015 року, маючи звання «лейтенант міліції» відповідно до наказу УМВС № 461 о/с від 02.06.2012.

Обіймаючи посаду слідчого СВ Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області, Пилипенко К.О. прийняла Присягу працівника органів внутрішніх справ України, відповідно до якої, вступаючи на службу до органів внутрішніх справ України, вона урочисто клянеться завжди залишатися відданою народові України, суворо дотримуватися її Конституції та чинного законодавства, бути гуманним, чесним, сумлінним і дисциплінованим працівником, зберігати державну і службову таємницю; з високою відповідальністю виконувати свій службовий обов'язок, вимоги статутів і наказів, постійно вдосконалювати професійну майстерність та підвищувати рівень культури, всіляко сприяти зміцненню авторитету органів внутрішніх справ; клянеться мужньо і рішуче, не шкодуючи своїх сил і життя, боротися із злочинністю, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я, права й свободи громадян, державний устрій і громадський порядок; а у випадку порушення ним Присяги просить покарати його за всією суворістю закону.

Відповідно до ст. ст. 1, 20 Закону України «Про міліцію», Пилипенко К.О. виконувала функції офіційного представника державного збройного органу виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, інтереси суспільства та держави від протиправних посягань, тобто була службовою особою правоохоронного органу – представником влади, на якого ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ст. 4, ч. ч. 1, 2 ст. 5 Закону України «Про міліцію» покладено обов'язки: діяти тільки на підставі, в межах повноважень і способом, який передбачений Конституцією та законами України, у своїй діяльності керуватися принципами законності, гуманізму, поваги до особи, соціальної справедливості, виконувати свої обов'язки неупереджено, у точній відповідності з законом, поважати гідність

особи і виявляти до неї гуманне ставлення, захищати права людини, у взаємовідносинах з громадянами виявляти високу культуру і такт.

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 № 3781-ХІІ органи прокуратури та органи внутрішніх справ України належать до правоохоронних органів, а працівники органів прокуратури та органів внутрішніх справ України – до працівників правоохоронних органів.

Відповідно до частини 3 статті 18 Кримінального кодексу України службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

У відповідності з приміткою 1 до статті 364 КК України (в редакції закону від 15.12.2013) службовими особами, зокрема є особи, які в тому числі постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади.

Відповідно до ч.ч. 1, 3 ст. 20 Закону України «Про міліцію» працівник міліції є представником державного органу виконавчої влади. Працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам.

Згідно з функціональними обов'язками слідчий СВ Смілянського МВ УМВС Пилипенко К.О. мала статус службової особи, яка займає відповідальне становище в системі правоохоронних органів і наділена спеціальними повноваженнями в кримінальному провадженні, а також маючи спеціальне звання «лейтенант міліції», була службовою особою уповноваженою на виконання функцій держави.

Під час здійснення досудового розслідування Пилипенко К.О., як слідчий, зобов'язана була дотримуватися вимог Конституції та Законів України при розслідуванні кримінальних проваджень, забезпечувати повне, усебічне та об'єктивне розслідування кримінальних проваджень, забезпечувати реалізацію в повному обсязі прав та законних інтересів усіх учасників кримінального судочинства, самостійно приймати процесуальні рішення, за винятком випадків, коли законом передбачено одержання вмотивованого рішення слідчого судді, суду або згоди прокурора, і є відповідальним за законне і своєчасне виконання цих рішень.

Так, в Україні право громадян на свободу мирних зібрань гарантується та захищене державою, яка зобов'язана забезпечити його ефективну реалізацію.

Реалізація права на мирні зібрання в Україні регулюється актами національного та міжнародного законодавства.

Зокрема, Законом України від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР ратифіковано Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також Перший протокол та протоколи за №№ 2, 4, 7 та 11 до цієї Конвенції.

Відповідно до статті 11 вказаної Конвенції кожен має право на свободу мирних зібрань і свободу об'єднання з іншими особами, включаючи право створювати профспілки та вступати до них для захисту своїх інтересів.

Здійснення цих прав не підлягає жодним обмеженням, за винятком тих, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Крім того, статтею 21 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 19 жовтня 1973 року № 2148-VIII, також визнається право на мирні збори.

Згідно з положеннями цієї статті користування цим правом не підлягає ніяким обмеженням, крім тих, які накладаються відповідно до закону і які є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах державної чи суспільної безпеки, громадського порядку, охорони здоров'я і моральності населення або захисту прав та свобод інших осіб.

Статтею 39 Конституції України передбачено, що громадяни мають право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування.

Обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку – з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Відповідно до статті 15 Конституції України суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Згідно зі статтею 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Конституційні права і свободи людини і громадянина відповідно до положень статті 64 Конституції України не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 21 Конституції України передбачено, що усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.

Відповідно до статті 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Правовий порядок в Україні, як визначено статтею 19 Конституції України, ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно зі статтею 60 Конституції України ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази. За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність, а частиною 4 статті 41 Кримінального кодексу України визначено, що особа, що виконала явно злочинний наказ або розпорядження, за діяння, вчинені з метою виконання такого наказу або розпорядження, підлягає кримінальній відповідальності на загальних підставах.

Згідно зі статтею 29 Конституції України кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність. Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом. У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Статтею 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року передбачено, що кожен має право на свободу та особисту недоторканність. Нікого не може бути позбавлено свободи, крім таких випадків і відповідно до процедури, встановленої законом: законне ув'язнення особи після засудження її компетентним судом (підпункт «а» пункту 1 цієї статті); законний арешт або затримання особи, здійснене з метою допровадження її до компетентного судового органу за наявності обґрунтованої підозри у вчиненні нею правопорушення або якщо обґрунтовано вважається необхідним запобігти вчиненню нею правопорушення чи її втечі після його вчинення (підпункт «с» пункту 1 цієї статті).

Кожен, кого заарештовано, має бути негайно поінформований зрозумілою для нього мовою про підстави його арешту і про будь-яке обвинувачення, висунуте проти нього (пункт 2 цієї статті).

Кожен, кого заарештовано або затримано згідно з положеннями підпункту «с» пункту 1 цієї статті, має негайно постати перед суддею чи іншою посадовою особою, якій закон надає право здійснювати судову владу, і йому має бути забезпечено розгляд справи судом упродовж розумного строку або звільнення під час провадження. Таке звільнення може бути обумовлене гарантіями з'явитися на судове засідання (пункт 3 цієї статті).

Згідно з частиною 3 статті 62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Частиною 1 статті 5 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990 № 565-ХІІ визначено, що міліція виконує свої завдання неупереджено, у точній відповідності з законом. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції.

Працівник міліції згідно положень статті 20 зазначеного Закону є представником державного органу виконавчої влади.

Працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам. Ніхто інший, за винятком уповноважених службових осіб, у передбачених законом випадках не вправі втручатися в законну діяльність працівника міліції.

Ніхто не має права покласти на працівника міліції виконання обов'язків, не передбачених чинним законодавством.

Втручання в діяльність міліції тягне за собою відповідальність за законом.

Згідно зі статтею 8 КПК України кримінальне провадження здійснюється з додержанням принципу верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Статтею 17 КПК України визначено презумпцію невинуватості, яка полягає в тому, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом. Підозра, обвинувачення не можуть ґрунтуватися на доказах, отриманих незаконним шляхом. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на користь такої особи. Поводження з особою, вина якої у вчиненні кримінального правопорушення не встановлена обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, має відповідати поведженню з невинуватою особою.

Відповідно до частини 1 статті 12 зазначеного Кодексу під час кримінального провадження ніхто не може триматися під вартою, бути затриманим або обмеженим у здійсненні права на вільне пересування в інший

спосіб через підозру або обвинувачення у вчиненні кримінального правопорушення інакше як на підставах та в порядку, передбачених цим Кодексом.

Статтею 9 Кримінального процесуального кодексу України передбачено, що під час кримінального провадження слідчий суддя, прокурор, слідчий зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Прокурор, слідчий зобов'язані всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень.

Частиною 1 статті 94 КПК України слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Крім того, статтею 39 цього Кодексу встановлено, що керівник органу досудового розслідування організовує досудове розслідування, з цією метою він уповноважений визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування, а у випадках здійснення досудового розслідування слідчою групою – визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих, відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи, ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, давати слідчому письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора, вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадках їх допущення слідчим, здійснювати досудове розслідування, користуючись при цьому повноваженнями слідчого; здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

Частиною 2 статті 131 вказаного Кодексу передбачено, зокрема, такі види заходів забезпечення кримінального провадження, як затримання особи (пункт 8) та запобіжні заходи (пункт 9).

Згідно з частиною 3 статті 132 цього Кодексу застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо слідчий, прокурор не доведе, що: 1) існує обґрунтована підозра щодо вчинення кримінального правопорушення такого ступеня тяжкості, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 2) потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який ідеться в клопотанні слідчого, прокурора;

3) може бути виконане завдання, для виконання якого слідчий, прокурор звертається із клопотанням.

Найбільш суворим запобіжним заходом відповідно до статті 176 КПК України є тримання під вартою, а частиною 2 цієї статті передбачено, що тимчасовим запобіжним заходом є затримання особи, яке застосовується з підстав та в порядку, визначеному цим Кодексом.

Частиною 4 статті 176 цього Кодексу визначено, що запобіжні заходи під час досудового розслідування застосовуються слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора.

Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений може здійснити дії, передбачені частиною 1 цієї статті. Слідчий, прокурор не мають права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених КПК України (частина 2 статті 177 цього Кодексу).

Згідно зі статтею 178 Кримінального процесуального кодексу України при вирішенні питання про обрання запобіжного заходу, крім наявності ризиків, зазначених у статті 177 цього Кодексу, слідчий суддя, суд на підставі наданих сторонами кримінального провадження матеріалів зобов'язаний оцінити в сукупності всі обставини, у тому числі вагомість наявних доказів про вчинення підозрюваним, обвинуваченим кримінального правопорушення.

Відповідно до частини 1 статті 183 Кримінального процесуального кодексу України тримання під вартою є винятковим запобіжним заходом, який застосовується виключно у разі, якщо прокурор доведе, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів не зможе запобігти ризикам, передбаченим статтею 177 цього Кодексу.

Згідно з частиною 1 статті 276 КПК України повідомлення про підозру обов'язково здійснюється в порядку, передбаченому статтею 278 цього Кодексу, у випадках:

1) затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення;

2) обрання до особи одного з передбачених цим Кодексом запобіжних заходів;

3) наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.

За змістом статті 277 КПК України повідомлення про підозру має містити такі відомості: стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру.

Статтею 278 цього Кодексу визначено, що письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше 24 годин з моменту її затримання. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після 24 годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.

Тим самим встановлена можливість звільнення раніше затриманої особи в порядку ст. 208 КПК України, зокрема у випадку відсутності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.

Згідно з частинами 1 та 2 статті 40 КПК України слідчий несе відповідальність за законність та своєчасність здійснення процесуальних дій та уповноважений, зокрема, проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії, звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, повідомляти за погодженням із прокурором особі про підозру, за результатами розслідування складати обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру та подавати їх прокурору на затвердження, приймати процесуальні рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, у тому числі щодо закриття кримінального провадження за наявності підстав, передбачених статтею 284 Кодексу, здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

Слідчий, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється (частина 5 статті 40 Кодексу).

При цьому, згідно частини 4 статті 40 Кримінального процесуального кодексу України слідчий зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання слідчим законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.

Незважаючи на вищевикладені вимоги національного та міжнародного законодавства, покладені на слідчого правоохоронного органу обов'язки, обіймаючи посаду слідчого СВ Смілянського МВ УМВС, будучи службовою особою та представником влади, Пилипенко К.О., вчинила умисні дії, що дають підстави для повідомлення їй про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та злочинів проти правосуддя, авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування за таких обставин.

Так, слідчий СВ Смілянського МВ УМВС Пилипенко К.О., будучи працівником правоохоронного органу, маючи спеціальне звання «лейтенант міліції», усвідомлюючи і розуміючи вимоги вищезазначених норм чинного законодавства, на виконання явно злочинного наказу притягнула завідомо невинну особу до кримінальної відповідальності, що поєднувалося з іншою фальсифікацією.

Починаючи з 22 листопада 2013 року у місті Києві на Майдані Незалежності розпочалися безстрокові збори, мітинги, вуличні походи і демонстрації громадян на підтримку європейського вектора зовнішньої політики України, а з часом, після неправомірного застосування стосовно них працівниками правоохоронних органів фізичного насильства і спеціальних засобів, – також з вимогами щодо припинення свавілля правоохоронних органів

та зміни керівництва держави. Такі ж заходи громадян надалі відбувались і в інших регіонах України.

Водночас вищі посадові особи держави, розслідування злочинних дій яких здійснюється в окремому кримінальному провадженні, бажаючи якнайдовше зберегти владні повноваження та припинити будь-які масові збори, мітинги, вуличні походи та демонстрації, вирішили вчинити протиправні дії стосовно їхніх активних учасників з метою їх тимчасової фізичної ізоляції шляхом обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та залякування у вказаний спосіб інших учасників заходів протесту, а також змусити відмовитись брати надалі в них участь.

Таким чином, був застосований злочинний механізм силового припинення будь-яких зборів, мітингів та інших заходів протесту проти існуючої на той час влади.

Для безперешкодної реалізації своїх злочинних намірів вищі посадові особи держави залучили до їх виконання службових осіб правоохоронних органів, а також судової гілки влади.

23 січня 2014 року аналогічні збори громадян, гарантовані Загальною декларацією прав людини, Міжнародним пактом про громадянські і політичні права, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод та Конституцією України, відбулись на площі Соборній у місті Черкаси біля будівлі Черкаської обласної державної адміністрації, у якій взяло участь близько трьох тисяч осіб. Під час проведення цих заходів група радикально налаштованих осіб вчинила провокаційні дії, які супроводжувались проникненням до приміщення Черкаської обласної державної адміністрації та іншими протиправними діями. Крім того, багато осіб в той час перебувало на площі Соборній біля приміщення Черкаської обласної державної адміністрації.

Того ж дня, тобто 23 січня 2014 року, на підставі рапорту № 1230 складеного оперативним черговим Сокиркою В.М. о 18 годині 35 хвилин про отримання від невстановленої особи телефонною лінією «102» повідомлення, про те що невідомі особи намагаються зайти до обласної державної адміністрації, заступником начальника слідчого відділу Соснівського районного відділу в місті Черкаси Управління Міністерства внутрішніх справ України в Черкаській області (далі – СВ Соснівського РВ в місті Черкаси) о 19 годин 48 хвилин внесено відповідні відомості до електронної бази даних «Єдиний реєстр досудових розслідувань» (далі «ЄРДР») та зареєстровано кримінальні провадження за № 12014250040000308 про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 294 Кримінального кодексу України (організація невідомими особами масових заворушень, що супроводжувалися насильством над особою, погромами, підпалами, знищенням майна, захопленням будівель або споруд, насильницьким виселенням громадян, опором представникам влади із застосуванням зброї або інших предметів, які використовувалися як зброя, а також активна участь у масових заворушеннях), та в подальшому на підставі рапорту № 1232 складеного оперативним черговим Сокиркою В.М. о 19 годині 05 хвилин про отримання від невстановленої особи телефонною лінією «102»

повідомлення, про те що невідомі особи блокують будівлю обласної державної адміністрації, внесено відповідні відомості до ЄРДР за № 12014250040000309 про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України (блокування невстановленими особами приміщення Черкаської обласної державної адміністрації з метою перешкоджання нормальній роботі цієї державної установи).

Вказані провадження 24.01.2014 о 01 годині 20 хвилин заступником прокурора м. Черкаси Буджерак М.Р. об'єднано в одне провадження.

Орієнтовно з 20 години 30 хвилин 23 січня 2014 року до 01 години 24 січня 2014 року, виконуючи злочинну вказівку начальника УМВС України в Черкаській області Ліпандіна В.В., працівники міліції громадської безпеки, спецпідрозділу роти міліції особливого призначення «Беркут», батальйону патрульної служби УМВС України в Черкаській області та інших підрозділів, із перевищенням влади та службових повноважень, безпідставно застосовуючи фізичну силу та спеціальні засоби здійснили фізичне затримання осіб, які жодної участі у захопленні Черкаської обласної державної адміністрації не приймали, а перебували неподалік кожен з особистих підстав.

Під час указаних подій невстановленими співробітниками УМВС України в Черкаській області, неподалік будівлі «Будинок Рад» у місті Черкаси на бульварі Шевченка, 185, у якій розташована Черкаська обласна державна адміністрація, затримано понад 50 осіб, у тому числі громадянина Шушара Віталія Віталійовича, 18.07.1983 року народження який, як і переважна більшість затриманих, жодної участі у масових заворушеннях і захопленні та блокуванні роботи Черкаської обласної державної адміністрації не брав, а перебував неподалік, з підстав, що не було заборонено у спосіб, передбачений законом.

Після цього, з 23.01.2014 на 24.01.2014 співробітниками відділу конвойної служби міліції УМВС України в Черкаській області Шушара В.В. та інших затриманих осіб було примусово доставлено до приміщення Соснівського РВ в місті Черкаси за адресою: місто Черкаси, вулиця Пастерівська, 104, що зафіксовано у журналі обліку доставлених, відвідувачів та запрошених до Соснівського РВ в місті Черкаси, зокрема щодо Шушара В.В. о 00 годин 19 хвилин.

Надалі, у період з 23 години 50 хвилини 23 січня 2014 року до 06 години 10 хвилин 24 січня 2014 року працівниками підрозділів УМВС України в Черкаській області, на виконання протиправної вказівки заступника начальника СВ Соснівського РВ в м. Черкаси Аліфанова О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівництва правоохоронних органів Черкаської області, щодо доставлених осіб безпідставно складено протоколи про затримання з посиланням на ст. 208 КПК України.

Зокрема слідчою СВ Соснівського РВ УМВС України в черкаській області Ткаченко В.М. складено протокол затримання щодо Шушара В.В. о 03 годині 35 хвилин, з посиланням на підставу пункту 2 частини 1 статті 208 Кримінального процесуального кодексу України, як підозрюваного у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та

частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України за відсутності будь-яких доказів, які б свідчили про його причетність до вчинення кримінальних правопорушень та навіть саме фізичне затримання таких осіб на місці вчинення злочину, тобто поблизу Черкаської ОДА.

Уранці того ж дня, тобто 24 січня 2014 року, невстановлені службові особи з керівництва правоохоронних органів Черкаської області, зокрема прокуратури Черкаської області та УМВС України в Черкаській області, з метою виконання розробленого невстановленими вищими посадовими особами держави плану перешкоджання проведенню заходів протесту та їх припинення шляхом залякування їх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись від подальшої участі в них, прийняли завідомо незаконне рішення про необхідність притягнення затриманих осіб до кримінальної відповідальності та обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, незважаючи на те, що розслідування у кримінальному провадженні № 12014250040000308 фактично ще не проводилось, а обставини події, яка відбулась, як і осіб причетних до будь-яких правопорушень, встановлено не було.

Тим самим, ураховуючи пояснення переважної більшості осіб, затриманих у ніч на 24 січня 2014 року неподалік будівлі «Будинок Рад» у місті Черкаси, про те, що вони не причетні до масових заворушень, захоплення і блокування приміщення Черкаської обласної державної адміністрації, а також відсутність визначених статтею 84 Кримінального процесуального кодексу України доказів про вчинення ними кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, прийняте керівництвом правоохоронних органів Черкаської області рішення фактично зводилось до притягнення до кримінальної відповідальності завідомо невинних осіб та завідомо незаконного тримання їх під вартою.

Для реалізації цього умислу службовими особами розроблено відповідний план дій, який полягав у тому, що матеріали кримінального провадження № 12014250040000308 розділялись на декілька епізодів та направлялись у заздалегідь визначені районні відділи УМВС України в Черкаській області. Також передбачалось надання вказівок керівникам відповідних прокуратур та слідчих підрозділів міліції з організації та забезпечити притягнення до кримінальної відповідальності осіб, затриманих у порядку статті 208 КПК України, та спрямування до суду клопотань про обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Одночасно головам місцевих судів надходило доручення про забезпечення розгляду указаних клопотань та прийняття рішень про обрання затриманим особам запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Після досягнення цієї мети, а саме повідомлення про підозру особам, затриманим неподалік будівлі «Будинок Рад» у місті Черкаси, та обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, раніше виділені епізоди мали знову об'єднуватись у кримінальне провадження № 12014250040000308.

Такий план дій мав забезпечити, зокрема: 1) оперативність виконання прийнятого завідомо незаконного рішення про притягнення до кримінальної відповідальності осіб, затриманих у ніч на 24 січня 2014 року неподалік будівлі «Будинок Рад» у місті Черкаси, та обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, з огляду на загальну кількість затриманих осіб та вимоги статті 278 Кримінального процесуального кодексу України щодо необхідності повідомлення про підозру затриманій особі не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання та щодо негайного звільнення у разі невручення їй повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання такої особи; 2) досягнення визначеної цілі шляхом використання як виконавців протиправних процесуальних рішень слідчих органів внутрішніх справ та прокурорів районних прокуратур, у переважній більшості не обізнаних із фактичними обставинами та можливостями введення їх в оману з цього приводу; 3) приховування слідів своєї злочинної діяльності.

В першій половині дня 24 січня 2014 року, невстановлена службова особа з керівництва УМВС України в Черкаській області на виконання розробленого плану злочинних дій щодо перешкоджання проведенню подальших зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій громадян в місті Черкаси, надала, зокрема, виконавчу обов'язків (далі – в.о.) заступника начальника СВ Смілянського МВ УМВС Шевченку О.В. усну вказівку, що мала характер явно злочинного наказу, організувати та забезпечити, в частині можливого виконання дій і прийняття рішень за належними йому як керівнику органу досудового розслідування повноваженнями, якнайшвидше притягнення до кримінальної відповідальності і обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою затриманим уночі неподалік будівлі «Будинок Рад» у місті Черкаси сімом особам, у тому числі Шушару В.В., які протягом дня будуть доставлені до ІТТ Смілянського МВ, як підозрюваним у кримінальному провадженні, матеріали якого для організації досудового розслідування, начебто, також будуть спрямовані до правоохоронних органів міста Сміла, зокрема Смілянської міжрайонної прокуратури та Смілянського МВ УМВС.

Орієнтовно в той же час усна вказівка аналогічного характеру була надана невстановленими службовими особами прокуратури Черкаської області керівникам територіальних прокуратур, у тому числі Смілянської міжрайонної прокуратури, зокрема керівнику Смілянської міжрайонної прокуратури Кончину М.В. та його заступнику Карюк Н.О., яка полягала у необхідності організації і забезпечення якнайшвидшого погодження письмових повідомлень про підозру затриманим в місті Черкасах особам та клопотань про обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, а також підтриманні цих клопотань під час розгляду слідчим суддею, тобто в своїй частині можливого виконання дій і прийняття рішень за належними їм як керівникам органу процесуального керівництва досудовим розслідуванням повноваженнями.

Так, на виконання цього плану виконавцем обов'язків прокурора міста Черкаси Івановим С.С. винесено постанову про призначення групи прокурорів від 23.01.2014, якою заступника прокурора міста Черкаси Бужерака М.Р., визначеного старшим групи прокурорів у кримінальному провадженні

№ 12014250040000308 та задіяно у реалізації вищевказаного злочинного плану, яким, у свою чергу, в період з 18 години 16 хвилин до 18 години 28 хвилин 24 січня 2014 року у порушення вимог частини 3 статті 217 Кримінального процесуального кодексу України було безпідставно виділено з цього кримінального провадження та об'єднано в одне за № 12014250040000349, матеріали щодо сімох осіб, у тому числі щодо Шушара В.В., як підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 294 Кримінального кодексу України, відомості про що було внесено до ЄРДР.

Після чого, о 18 годині 44 хвилині 24 січня 2014 року виконувачем обов'язків прокурора Черкаської області Рогатюком І.В. до ЄРДР внесено відомості про доручення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12014250040000349 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 294 Кримінального кодексу України, СВ Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області.

Водночас підслідність кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України у кримінальному провадженні № 12014250040000308 відповідно до вимог статті 218 КПК України, не змінювалась, а відповідне процесуальне рішення про це, як і матеріали кримінального провадження № 12014250040000349 до правоохоронних органів міста Сміла того дня фактично не передавались.

Після отримання інформації про доручення розслідування кримінального провадження № 12014250040000349 слідчому відділенню Смілянського МВ УМВС, керівник Смілянської міжрайонної прокуратури Кончин М.В. усно доручив заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О. забезпечити виконання отриманих вказівок від невстановлених посадових осіб прокуратури Черкаської області та особисто вчинити усі необхідні процесуальні дії у даному провадженні, користуючись повноваженнями процесуального керівника, що ним було доведено і до відома в.о. заступника начальника СВ Смілянського МВ УМВС Шевченка О.В., на що Карюк Н.О. о 18 годині 48 хвилин 24 січня 2014 року внесла до ЄРДР відомості про групу прокурорів у провадженні у складі старшого групи Кончина М.В., прокурора прокуратури Пашковського Д.П. та себе, а пізніше від працівника прокуратури Черкаської області на особисту електронну поштову адресу отримала задалегідь розроблений невстановленою особою шаблон повідомлення про підозру щодо затриманих осіб, як учасників масових заворушень у місті Черкаси 23 січня 2014 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, про що теж повідомила Шевченка О.В.

Усвідомлюючи явно злочинний характер такої усної вказівки керівництва УМВС України в Черкаській області, Шевченко О.В., як керівник органу досудового розслідування та службова особа, на яку відповідно до вимог статті 39 КПК України покладено обов'язок організації досудового розслідування кримінальних проваджень, вжиття заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчими, таким чином, забезпечення

дотримання стану законності у ході досудового розслідування, охорону прав та інтересів осіб при здійсненні кримінального провадження, повинен був запобігти незаконному притягненню доставлених разом з Шушаром В.В. до ІТТ Смілянського МВ Коваленка О.В., Іллященка О.М., Хагая В.В., Вальчука С.А., Коргута Я.В. та Ємельянова Т.В. до кримінальної відповідальності, організувати досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо них згідно з вимогами чинного кримінального процесуального законодавства, а саме ознайомитися з наявними матеріалами досудового розслідування та забезпечити належну перевірку визначеними ним у подальшому слідчими доводів затримання осіб, які категорично заперечували свою причетність до злочинів, за підозрою у вчиненні яких вони були затримані, та прийняття з урахуванням здобутих у встановленому законом порядку тими ж слідчими доказів відповідного процесуального рішення.

Однак Шевченко О.В., діючи умисно з кар'єристських мотивів, маючи на меті догодити керівництву УМВС в Черкаській області та забезпечити подальше своє перебування на обійманій посаді, усвідомлюючи, що жодних доказів про причетність Ємельянова Т.В., Іллященка О.М., Хагая В.В., Вальчука С.А., Коргута Я.В., Шушара В.В. та Коваленка О.В., до масових заворушень та захоплення і блокування приміщення Черкаської обласної державної адміністрації немає, оскільки розслідування цих подій у кримінальному провадженні № 12014250040000308 фактично не здійснювалось, за відсутності виділених матеріалів стосовно указаних осіб вирішив виконати одержаний ним явно злочинний наказ, організувати та забезпечити, в частині можливого виконання дій і прийняття рішень за належними йому як керівнику органу досудового розслідування повноваження, притягнення цих осіб до кримінальної відповідальності з обранням їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

При цьому Шевченко О.В. усвідомлював, що метою цих злочинних дій є перешкоджання проведенню подальших заходів протесту в місті Черкаси, їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб, спонукання відмовитись від участі в них, і свій злочинний умисел вирішив реалізувати, використовуючи свої службові та процесуальні повноваження, шляхом здійснення протиправного впливу на підпорядкованих йому слідчих, організації їх дій, узгоджуючи свої дії з заступником Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., зокрема в частині отримання та подальшого використання відомостей про отриманий нею шаблон повідомлення про підозру, а також послідовності здійснення процесуальних повноважень як керівники слідчого підрозділу і органу прокуратури, однак кожен на виконання злочинного наказу і лише в частині можливого виконання дій і прийняття рішень за належними їм як керівникам органу досудового розслідування та органу процесуального керівництва досудовим розслідуванням повноваженнями.

Діючи протиправно, на виконання злочинного умислу, Шевченко О.В. 24 січня 2014 року о «18» годині «52» хвилини, тобто після направлення кримінального провадження № 12014250040000349 згідно з ЄРДР за

підслідністю до СВ Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області, доручив проведення досудового розслідування у ньому слідчій групі у складі слідчих цього ж підрозділу Рибченка О.В., Пашковського О.О., Пилипенко К.О., Добрянського М.В., Возного С.І., Кочеткова Г.О. та Лихолай Л.А., з визначенням останньої старшим слідчої групи, а також з використанням власного ключа доступу вчинив дії у ЄРДР, а саме призначив указаних слідчих, якими у подальшому за його безпосереднього впливу та організації злочинних дій, про які частина з них не була обізнана, а також їхнього повного погодження з боку заступника Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., мали бути притягнуті затримані особи до кримінальної відповідальності з обранням їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, через це орієнтовно о «19» години «00» хвилин, викликав указаних слідчих на нараду до власного службового кабінету № 102, розташованого у приміщенні Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області за адресою: Черкаська область, м. Сміла, вул. Перемоги, 13, та по прибуттю, повідомив їм, що прокуратурою Черкаської області доручено СВ Смілянського МВ проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12014250040000349 щодо Шушара В.В., Ємельянова Т.В., Іллященка О.М., Хагая В.В., Вальчука С.А., Коргуту Я.В. та Коваленка О.В., яких уночі затримано за підозрою у вчиненні масових заворушень і захопленні та блокуванні приміщення Черкаської обласної державної адміністрації.

В той же час, 24.01.2014 близько «19» години «00» хвилин, після визначення слідчих у ЄРДР, Шевченко О.В., використовуючи службові повноваження керівника органу досудового розслідування, всупереч інтересам служби, зловживаючи ними, чинячи психологічний тиск на присутніх на указаній нараді слідчих Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області Рибченка О.В., Пашковського О.О., Пилипенко К.О., Добрянського М.В., Возного С.І. та Лихолай Л.А. наказав їм як слідчим, яким ним же доручено проведення досудового розслідування у вказаному провадженні, терміново скласти письмові повідомлення про підозру затриманим особам у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, а саме кожному слідчому по одній затриманій особі, що заздалегідь було враховано Шевченком О.В. при їх призначенні для прийняття рішень у максимально стислі терміни та погодити їх у заступника Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., а у подальшому підготувати клопотання про обрання затриманим особам запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, які теж погодити у вказаного процесуального керівника у кримінальному провадженні.

На законні вимоги присутніх на нараді слідчих групи надати матеріали кримінального провадження № 12014250040000349, які би містили докази для оголошення підозру Шушару В.В., Ємельянову Т.В., Іллященку О.М., Шушару В.В., Коваленку О.В., Вальчуку С.А., та Коргуту Я.В., в.о. заступника начальника слідчого відділення Шевченко О.В., з метою введення в оману своїх підлеглих щодо наявності первинних або ж незначної частини матеріалів кримінального провадження та доказів учинення злочинів затриманими

особами, надав копії окремих матеріалів кримінального провадження № 12014250040000308, які не містили жодних доказів їх причетності до будь-яких злочинів, вказували лиш на саму подію правопорушення, не були зареєстровані у вхідній документації, як такі, що є матеріалами кримінального провадження № 12014250040000349, або будь-якого іншого провадження, не мали жодних супроводжуючих документів та було не відоме джерело їх походження, як невстановлені і обставини їх отримання ним, крім того, вимагаючи якнайшвидшого виконання наданих вказівок повідомив про наявність у прокурора Карюк Н.О. шаблону повідомлення про підозру щодо затриманих осіб, як учасників масових заворушень у місті Черкаси 23 січня 2014 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України і необхідність його отримання в неї, при цьому на обґрунтовані заперечення деяких слідчих щодо відсутності серед наявних матеріалів будь-яких доказів учинення злочинів затриманими, та щодо можливих наслідків невиконання наданих ним вказівок, зокрема щодо не повідомлення у найближчий час затриманим особам про підозру та не внесення до суду клопотань про застосування запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, запевняв їх у тому, що докази причетності указаних вище осіб до події злочину будуть максимально повно збиратися у цьому кримінальному провадженні, як самими слідчими СВ Смілянського МВ УМВС, так і вже є наявні в розпорядженні слідчих Соснівського РВ в місті Черкаси у кримінальному провадженні № 12014250040000308 і будуть надані останніми пізніше, що не відповідало дійсності, а на відмову виконувати надані вказівки погрожував негайним звільненням.

Частина слідчих Смілянського МВ УМВС, не маючи підстав не довіряти Шевченку О.В., перебуваючи у стані крайньої необхідності, з метою усунення загрозованої небезпеки власним правам та інтересам, помилково вважаючи під його впливом, що у кримінальному провадженні № 12014250040000349 справді наявні докази, достатні для притягнення до кримінальної відповідальності затриманих осіб вимушені були погодитись скласти та підписати повідомлення про підозру затриманим особам, а також клопотання до слідчого судді про обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, інша ж частина, у тому числі слідча Пилипенко К.О., усвідомлюючи злочинний умисел Шевченка О.В., зокрема в обсязі необхідності притягнення до кримінальної відповідальності завідомо невинних осіб, внесення до суду клопотань про застосування щодо них запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, та відсутність будь-яких доказів причетності Іллященка О.М., Хагая В.В., Вальчука С.А., Коргута Я.В., Ємельянова Т.В., Коваленка О.В., та, зокрема, Шушара В.В., до злочинів, діючи на виконання злочинної вказівки, погодилися і вирішили прийняти указані незаконні та безпідставні рішення з власної волі.

Отже, слідчий СВ Смілянського МВ УМВС Пилипенко К.О., діючи умисно, за організації та на виконання явно незаконної вказівки в.о. заступника начальника СВ Шевченка О.В. про притягнення завідомо невинних осіб, що доставлені до ІТТ Смілянського МВ, начебто, як учасники акцій протестів, що

відбулись 23 січня 2014 року у місті Черкаси, до кримінальної відповідальності, в інших особистих інтересах бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, з метою перешкоджання проведенню надалі заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах та їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись від участі в них, достовірно знаючи, що Шушара В.В. затримано 24 січня 2014 року о «03» годині «35» хвилин в приміщенні Соснівського РВ в місті Черкаси в порушення вимог ст.ст. 208, 209 КПК України та указаних вище норм законодавства, у матеріалах кримінального провадження відсутні докази щодо його причетності до вчинення протиправних дій, незважаючи на категоричне заперечення такої участі самим Шушаром В.В., прийняла рішення притягнути завідомо невинну особу до кримінальної відповідальності.

Реалізуючи злочинний намір, в період часу з «19» год 00 хв по «20» год «30» хв 24 січня 2014 року Пилипенко К.О., перебуваючи у своєму службовому кабінеті в приміщенні Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області, розташованому за адресою: Черкаська область, м. Сміла, вул. Перемоги, 13, діючи умисно, всупереч інтересам служби, в особистих інтересах, бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити своє подальше перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, з метою перешкоджання проведенню надалі заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах та їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись від участі в них, ігноруючи вимоги ст. 9 КПК України щодо обов'язку слідчого всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження та забезпечити прийняття законних процесуальних рішень та ч. 1 ст. 276 КПК України, згідно з якою повідомлення про підозру здійснюється у випадках затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення, наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, маючи у своєму розпорядженні лише відомості з Єдиного реєстру досудових розслідувань у кримінальному провадженні № 12014250040000349 від 24 січня 2014 року із зазначеною правовою кваліфікацією – частина 1 статті 294 Кримінального кодексу України, протокол про затримання Шушара В.В. без відображення місця, дати і точного часу затримання відповідно до положень статті 209 КПК України, що не давало змоги встановити фактичні обставини його затримання, копії окремих матеріалів кримінального провадження № 12014250040000308, зокрема витягів з ЄРДР щодо здійснення досудового розслідування Соснівським РВ у м. Черкаси у кримінальних провадженнях № 12014250040000308 за ч. 1 ст. 294 КК України, № 12014250040000309 за ч. 2 ст. 341 КК України, № 12014250040000309 за ч. 2 ст. 345 КК України, фотокарток, у кількості близько 20 штук, розміщених на аркушах формату «А-4» із наявними зображеннями пошкоджених приміщень Черкаської обласної державної адміністрації, бланків допитів свідків, потерпілих, медичних довідок про спричинені тілесні ушкодження потерпілим, рапорту про реєстрацію події

правопорушення, тобто матеріали, які не містили жодних доказів причетності Шушара В.В. до будь-яких злочинів, вказували лиш на саму подію правопорушення, не були зареєстровані у вхідній документації, як такі, що є матеріалами кримінального провадження № 12014250040000349, або будь-якого іншого провадження, не мали жодних супроводжуючих документів та було не відоме джерело їх походження, як і не встановлені обставини їх отримання Шевченком О.В., використовуючи при цьому заздальгідь отриманий та наданий заступником Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О. слідчим СВ Смілянського МВ УМВС для використання шаблон повідомлення про підозру за частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, який містив фактичні обставини масових заворушень, до якого внесла анкетні відомості щодо затриманого з посиланням на статтю 208 КПК України Шушара В.В., тим самим склала у вказаному провадженні письмове повідомлення Шушару В.В. про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 КК України, незважаючи на те, що у кримінальному провадженні № 12014250040000349 відомості про кримінальне правопорушення, передбачене частиною 2 статті 341 КК України, згідно з вимогами статті 214 КПК України внесені не були.

Вчиняючи зазначені умисні дії, Пилипенко К.О. достовірно знала, що в матеріалах кримінального провадження № 12014250040000349 відсутні докази про вчинення Шушаром В.В. злочину, передбаченого частиною 1 статті 294 КК України, який відповідно до положень статті 12 КК України є тяжким, та злочину, передбаченого частиною 2 статті 341 КК України, тобто про його активну участь у масових заворушеннях, що супроводжувалися насильством над особою, погромами, підпалами, знищенням майна, захопленні та блокуванні будівлі Черкаської обласної державної адміністрації з метою перешкоджання нормальній роботі цієї державної установи, у зв'язку з чим повідомлення йому про підозру є завідомо незаконним, а Шушар В.В. – завідомо невинним.

Водночас Пилипенко К.О. достовірно знала, що жодних дій, передбачених диспозиціями інкримінованих Шушару В.В. статей, пов'язаних з блокуванням будівель, що забезпечує діяльність органів державної влади з метою перешкоджання нормальній роботі установи та масовими заворушеннями, останній не вчиняв і вчинити не міг, оскільки матеріалами кримінального провадження спростовується участь Шушара В.В. у вчиненні цих злочинів.

Будь-яких заборонених речей при ньому, як і слідів на його тілі чи одязі, виявлено не було. За таких обставин слідчий не мав жодного доказу для обґрунтування підозри Шушару В.В., а протокол про затримання останнього без відображення місця, дати і точного часу затримання відповідно до положень статті 209 Кримінального процесуального кодексу України, був використаний Пилипенко К.О. при складенні повідомлення про підозру лише як джерело, що містило анкетні дані Шушара В.В., але не давав змоги

встановити фактичні обставини його затримання, більше того, свідчив про незаконність такого затримання.

Водночас, використовуючи отриманий на особисту електронну поштову адресу Карюк Н.О. та наданий слідчим СВ Смілянського МВ для використання шаблон повідомлення про підозру, складений невстановленою під час слідства особою, Пилипенко К.О. у вказаному процесуальному документі залишила відомості про те, що факт причетності Шушара В.В. до вчинення інкримінованих йому злочинів підтверджується оглядом місця події прилеглої території до приміщення Черкаської обласної державної адміністрації, зовнішньої та внутрішньої частини будівлі, показаннями свідків, відеозаписами та іншими матеріалами кримінального провадження, що не відповідало дійсності та достеменно було відомо Пилипенко К.О., чим остання внесла недостовірні відомості щодо наявних доказів причетності Шушара В.В. до інкримінованих злочинів, тобто вчинила фальсифікацію.

При цьому, Пилипенко К.О. чітко усвідомлювала, що обставини, вказані нею у підозрі, не відповідають матеріалам кримінального провадження і вона притягує до кримінальної відповідальності завідомо невинного Шушара В.В. за вчинення закінченого складу злочинів, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України.

Незважаючи на це, в період часу з «19» год «00» хв по «20» год «00» хв 24 січня 2014 року, перебуваючи в приміщенні Смілянського МВ УМВС, розташованому за адресою: Черкаська область, місто Сміла, вулиця Перемоги, 13, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності, поєднаного з обвинуваченням у вчиненні особливо тяжкого злочину, слідча Пилипенко К.О. підписала завідомо неправдивий документ – повідомлення про підозру, надавши йому статусу офіційного документа, в своїй частині повноважень, як слідчого, який засвідчив факт, що має юридичне значення, а саме притягнення Шушара В.В. до кримінальної відповідальності за вчинення злочинів, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України, яких останній не вчиняв і особисто надав це письмове повідомлення про підозру на погодження процесуальному керівнику – заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., яка у свою чергу, незаконно погодила його, тим самим, будучи достовірно впевненою у погодженні даного повідомлення останньою, оскільки діяла за організації та на виконання злочинного наказу в.о. заступника начальника СВ Смілянського МВ УМВС Шевченка О.В., а сам шаблон повідомлення про підозру був отриманий слідчими від самої Карюк Н.О., фактично повністю виконала відведену їй за повноваженнями як слідчому частину об'єктивної сторони притягнення завідомо невинного Шушара В.В. до кримінальної відповідальності.

Після цього, о «20» год «48» хв 24 січня 2014 року, перебуваючи в приміщенні ІТТ Смілянського МВ УМВС слідчий Пилипенко К.О., доводячи до кінця злочинний умисел, спрямований на притягнення завідомо невинного Шушара В.В. до кримінальної відповідальності, використовуючи повноваження, передбачені ч. 1 ст. 278 КПК України, особисто вручила

останньому завідомо неправдиве письмове повідомлення про його підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України, тобто відповідно до п. 14 ч. 1 ст. 3 КПК України притягнула його до кримінальної відповідальності за вчинення злочину середньої тяжкості та тяжкого злочину, поєднане з фальсифікацією, чим заподіяла шкоду охоронюваним законом правам та інтересам Шушара В.В.

Таким чином, Пилипенко Ксенія Олегівна, 30 жовтня 1991 року народження, підозрюється у тому, що вона, будучи слідчим, діючи умисно групою осіб без попередньої змови, притягнула завідомо невинну особу до кримінальної відповідальності, що поєднувалось з іншою фальсифікацією, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 частиною 2 статті 372 Кримінального кодексу України.

Крім того, Пилипенко К.О., як слідча СВ Смілянського МВ УМВС та службова особа, за вказаних обставин в інших особистих інтересах, бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, умисно вчинила дії по завідомо незаконному триманню особи під вартою.

Так, 24.01.2014 близько 19 години 00 хвилин, перебуваючи на нараді у в.о. начальника СВ Смілянського МВ УМВС Шевченка О.В., разом з іншими слідчими групи у кримінальному провадженні № 12014250040000349 та отримавши від першого злочинну вказівку (наказ) про необхідність термінового складення письмових повідомлень про підозру затриманим та доставленим до ІТТ Смілянського МВ особам, начебто, як учасникам акцій протестів, що відбулись 23 січня 2014 року у місті Черкаси, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України та їхнього погодження у заступника Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., після чого складення клопотань про обрання затриманим особам запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, які теж погодити у вказаного процесуального керівника у кримінальному провадженні, Пилипенко К.О., усвідомлюючи злочинний умисел Шевченка О.В., зокрема в обсязі необхідності притягнення до кримінальної відповідальності завідомо невинних осіб, внесення до суду клопотань про застосування щодо них запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, та відсутність будь-яких доказів причетності, зокрема, Шушара В.В., до злочинів, погодилась прийняти указані незаконні та безпідставні рішення з власної волі.

Таким чином, слідчий СВ Смілянського МВ УМВС Пилипенко К.О., діючи умисно, всупереч інтересам служби, в інших особистих інтересах бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, з метою перешкоджання проведенню надалі заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах та їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись, за організації та на виконання явно незаконної вказівки в.о. заступника начальника СВ Шевченка

О.В., з метою подальшого використання як штучно створеної підстави при вирішенні питання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та з використанням отриманого на особисту електронну поштову адресу Карюк Н.О. шаблону повідомлення про підозру склала та підписала завідомо неправдивий документ – повідомлення про підозру Шушару В.В., надавши йому статусу офіційного документа, в своїй частині повноважень, як слідчого, який засвідчив факт, що має юридичне значення, а саме притягнення Шушара В.В. до кримінальної відповідальності за вчинення злочинів, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України, яких останній не вчиняв, і особисто надала це письмове повідомлення про підозру на погодження процесуальному керівнику – заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., яка у свою чергу, незаконно погодила його, тим самим, фактично повністю виконала відведену їй за повноваженнями як слідчому частину об'єктивної сторони притягнення завідомо невинного Шушара В.В. до кримінальної відповідальності, після цього, особисто вручила останньому указане завідомо неправдиве письмове повідомлення про його підозру, тобто відповідно до п. 14 ч. 1 ст. 3 КПК України притягнула його до кримінальної відповідальності за вчинення середньої тяжкості та тяжкого злочину, поєднане з фальсифікацією та створила умови для обмеження фізичної свободи і подальшого незаконного тримання під вартою Шушара В.В.

Після чого, у вечірній час 24 січня 2014 року або ж зранку 25 січня 2014 року (більш точний час встановити не вдалося за можливе), перебуваючи у своєму службовому кабінеті в приміщенні Смілянського МВ УМВС, розташованому за адресою: Черкаська область, м. Сміла, вул. Перемоги, 13, Пилипенко К.О. продовжуючи свою злочинну діяльність, вчиняючи дії направлені на завідомо незаконне тримання завідомо невинної особи під вартою, діючи умисно, всупереч інтересам служби, в інших особистих інтересах бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, з метою перешкоджання проведенню надалі заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах та їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись, в порушення вимог частини 2 статті 177 КПК України, згідно якої слідчий не має права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених КПК України, склала письмове клопотання про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, обґрунтовуючи це рішення, у тому числі, фактом повідомлення йому раніше про підозру у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 294 КК України, який відповідно до положень статті 12 КК України є тяжким, а також мотивуючи це рішення обґрунтованістю самої підозри, що не відповідало дійсності, та надала відповідно до вимог частини 4 статті 276 КПК України таке клопотання для погодження процесуальному керівнику – заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., яка, зі свого боку, незаконно погодила його, тим самим, будучи достовірно впевненою у погодженні даного клопотання останньою, оскільки діяла за організації та на

виконання злочинного наказу в.о. заступника начальника СВ Смілянського МВ УМВС Шевченка О.В., фактично повністю виконала відведену їй за повноваженнями як слідчому частину об'єктивної сторони завідомо незаконного тримання Шушара В.В. під вартою.

У той же час перебуваючи на своєму робочому місці у приміщенні слідчого відділення Смілянського МВ Пилипенко К.О., користуючись повноваженнями слідчого, продовжуючи доведення злочинного умислу в частині належних їй як слідчому повноважень, що передбачають можливість ініціювання і внесення до суду клопотань про запобіжні заходи у кримінальному провадженні, сформувала, склала опис і зшила матеріали як додатки до письмового клопотання про обрання Шушара В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, зокрема, долучивши до нього витяг з ЄРДР у кримінальному провадженні № 12014250040000349, копію постанови про доручення здійснення досудового розслідування від 24.01.2014, копію витяга з ЄРДР у кримінальному провадженні № 12014250040000309, копію витяга з ЄРДР у кримінальному провадженні № 12014250040000310, копію постанови про об'єднання матеріалів досудових розслідувань під № 12014250040000308 за ч. 1 ст. 294 КК України та під № 12014250040000309 за ч. 2 ст. 341 КК України в одне кримінальне провадження, не підписану постанову про створення слідчої групи, копію протоколу про затримання Шушара В.В. з посиланням на ст. 208 КПК України, копію повідомлення про підозру Шушару В.В., фотокартки, у кількості приблизно 20 штук, розміщені на аркушах формату «А-4» із наявними зображеннями пошкоджених приміщень Черкаської обласної державної адміністрації, копії протоколів допитів свідків та потерпілих, в жодному з яких не містяться відомості про причетність саме Шушара В.В. до інкримінованих йому кримінальних правопорушень, тобто матеріали, які не містили жодних доказів причетності Шушара В.В. до будь-яких злочинів, вказували лиш на саму подію правопорушення, більшість з яких жодним чином не були зареєстровані як такі, що є саме матеріалами кримінального провадження № 12014250040000349, або будь-якого іншого провадження, не мали жодних супроводжуючих документів та було не відоме джерело їх походження, частина з яких була у розпорядженні Пилипенко К.О. і на момент притягнення Шушара В.В. до кримінальної відповідальності, однак жодним чином не обґрунтовували пред'явлену йому підозру та не містили жодних відомостей про наявні у розумінні кримінального процесуального законодавства ризики, передбачені частинами 1 та 2 статті 177 КПК України.

В першій половині дня, 25 січня 2014 року, за організації та на виконання незаконної вказівки в.о. заступника начальника СВ Шевченка О.В., який використав для доведення до завершення злочинного умислу направленого на тримання під вартою, зокрема Шушара В.В., слідчу СВ Смілянського МВ Петрову О.Ю., яка не мала жодного відношення до кримінального провадження № 12014250040000349, не перебувала в групі слідчих, як і не мала повноважень на вчинення будь-яких дій та прийняття рішень у ньому, при цьому будучи необізнаною про злочинні наміри Шевченка О.В., скерувала сформовані Пилипенко К.О. матеріали клопотання із вказаними додатками про обрання

Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для розгляду до Смілянського міськрайонного суду.

Того ж дня, слідчий суддя Смілянського міськрайонного суду Калашник В.П., обвинувальний акт щодо якого, у т.ч. за рішення щодо Шушара В.В., за ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 28 та ст. 340 КК України скеровано до суду, розглянувши в судовому засіданні в приміщенні Смілянського міськрайонного суду клопотання про обрання запобіжного заходу зокрема підозрюваному Шушару В.В., за участі та підтримки клопотання процесуальним керівником у провадженні – прокурором Смілянської міжрайонної прокуратури Пашковським Д.П. безпідставно його задовольнив, виніс завідомо необґрунтоване рішення, незаконно обравши останньому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою терміном на 60 діб.

Виконуючи злочинний наказ Шевченка О.В. щодо складення, погодження у процесуального керівника, формування матеріалів, як додатків до клопотання про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, скерування їх до суду з використанням інших осіб, Пилипенко К.О. достовірно знала про відсутність серед наявних в її розпорядженні матеріалів доказів про вчинення Шушаром В.В. інкримінованих йому кримінальних правопорушень, а також визначених статтею 177 Кримінального процесуального кодексу України ризиків, що є підставами для застосування запобіжних заходів і такого виняткового їх виду, як тримання під вартою, у зв'язку з цим достеменно була обізнана про відсутність будь-яких підстав і ризиків необхідних для самого ініціювання застосування запобіжного заходу.

На виконання ухвали слідчого судді Смілянського міськрайонного суду Калашника В.П. про обрання підозрюваному Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, останній був поміщений до державної установи «Черкаський слідчий ізолятор», де його незаконно тримали під вартою з 25 січня по 04 лютого 2014 року.

Отже, за наведених обставин Пилипенко К.О. як службова особа – слідчий СВ Смілянського МВ УМВС, за організації вчинення злочину та на виконання незаконної вказівки в.о. заступника начальника СВ Шевченка О.В. – вчинила дії в частині своїх повноважень направлені на незаконне тримання під вартою Шушара В.В., у вигляді притягнення його до кримінальної відповідальності, у т.ч. за тяжкий злочин, складення клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, погодження його у процесуального керівника, формування матеріалів, як додатків до даного клопотання, що створило усі умови для обмеження фізичної свободи Шушара В.В. і подальшого прийняття судового рішення про задоволення цього клопотання та обрання йому запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, на виконання якого він був поміщений до державної установи «Черкаський слідчий ізолятор» та утримувався в ньому під вартою.

Надалі кримінальне провадження за підозрою Шушара В.В. як і інших шістьох затриманих, доставлених до ІТТ Смілянського МВ та поміщених під варту, за аналогічних указаним вище обставинам, у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України, було закрито на підставі

п. 2 ч. 1 ст.284 Кримінального процесуального кодексу України – у зв'язку з відсутністю в їхніх діяннях складу цих кримінальних правопорушень.

Зазначеними протиправними діями Шушару В.В. заподіяно шкоду у виді тяжких наслідків, яка полягає в обмеженні його конституційних прав, порушенні гарантованих статтею 29 Конституції України його прав на свободу та особисту недоторканність, як громадянина України, а також, яка виразилася у підриві авторитету держави в особі Міністерства внутрішніх справ України та прокуратури України, оскільки такі дії правоохоронців спричинили глибоке обурення усіх верств населення України та негативну реакцію суспільства на діяльність правоохоронних інституцій держави.

Отже, Пилипенко Ксенія Олегівна, 30 жовтня 1991 року народження, підозрюється у тому, що вона, будучи службовою особою, діючи умисно групою осіб без попередньої змови, в інших особистих інтересах вчинила дії по завідомо незаконному триманню особи під вартою, що спричинило тяжкі наслідки, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 частиною 3 статті 371 Кримінального кодексу України.

Крім цього, за вищевказаних обставин Пилипенко К.О., вчинила дії щодо незаконного перешкоджання проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій.

Так, слідчий СВ Смілянського МВ УМВС Пилипенко К.О. діючи умисно, в інших особистих інтересах, бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, з метою перешкоджання проведенню надалі аналогічних заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах, та їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись від участі в них достовірно знаючи, що Шушара В.В. затримано в приміщенні Соснівського РВ в місті Черкаси в порушення вимог ст.ст. 208, 209 КПК України та указаних вище норм законодавства, у матеріалах кримінального провадження відсутні докази щодо його причетності до вчинення протиправних дій, прийняла рішення притягнути завідомо невинну особу Шушара В.В. до кримінальної відповідальності, для подальшого обмеження його фізичної свободи, шляхом обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Реалізуючи свій злочинний намір, з метою перешкоджання проведенню надалі аналогічних заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах, в період часу з 19 год. 00 хв. до 20 год. 30 хв. 24 січня 2014 року Пилипенко К.О. перебуваючи у своєму службовому кабінеті в приміщенні Смілянського МВ УМВС, розташованому за адресою: Черкаська область, місто Сміла, вулиця Перемоги, 13, діючи умисно, всупереч інтересам служби, в інших особистих інтересах, бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, ігноруючи вимоги ст. 9 КПК України щодо обов'язку слідчого всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального

провадження та забезпечити прийняття законних процесуальних рішень відповідно до ч. 1 ст. 276 КПК України, згідно з якою повідомлення про підозру здійснюється у випадках затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення, наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, маючи у своєму розпорядженні лише відомості з Єдиного реєстру досудових розслідувань у кримінальному провадженні № 12014250040000349 від 24.01.2014 із зазначеною правовою кваліфікацією – ч. 1 ст. 294 КК України, складений старшою слідчою СВ Соснівського РВ УМВС Ткаченко В.М. протокол про затримання Шушара В.В. без відображення місця, дати і точного часу затримання відповідно до положень статті 209 Кримінального процесуального кодексу України, що не давало змоги встановити фактичні обставини його затримання, копії окремих матеріалів кримінального провадження № 12014250040000308, зокрема витягів з ЄРДР щодо здійснення досудового розслідування Соснівським РВ у м. Черкаси у кримінальних провадженнях № 12014250040000308 за ч. 1 ст. 294 КК України, № 12014250040000309 за ч. 2 ст. 341 КК України, № 12014250040000310 за ч. 2 ст. 345 КК України, фотокарток, у кількості близько 20 штук, розміщених на аркушах формату «А-4» із наявними зображеннями пошкоджених приміщень Черкаської обласної державної адміністрації, бланків допитів свідків, потерпілих, медичних довідок про спричинені тілесні ушкодження потерпілим, рапорту про реєстрацію події правопорушення, тобто матеріали, які не містили жодних доказів причетності Шушара В.В. до будь-яких злочинів, вказували лиш на саму подію правопорушення та було невідоме джерело їх походження, використовуючи при цьому заздалегідь отриманий та наданий заступником Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О. слідчим СВ Смілянського МВ УМВС для використання шаблон повідомлення про підозру за частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 КК України, який містив фактичні обставини масових заворушень, до якого внесла анкетні відомості щодо затриманого на підставі статті 208 Кримінального процесуального кодексу України Шушара В.В., тим самим склавши у вказаному провадженні письмове повідомлення Шушару В.В. про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 294 та частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, незважаючи на те, що у кримінальному провадженні № 12014250040000349 відомості про кримінальне правопорушення, передбачене частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, згідно з вимогами статті 214 Кримінального процесуального кодексу України внесені не були.

В подальшому Пилипенко К.О. вказане повідомлення про підозру Шушару В.В. надала на погодження процесуальному керівнику – заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., яка у свою чергу, незаконно погодила його.

Після цього, о 20 год. 48 хв. 24 січня 2014 року перебуваючи в приміщенні ІТТ Смілянського МВ УМВС слідчий СВ Смілянського МВ УМВС Пилипенко К.О., доводячи до кінця злочинний умисел, спрямований на

притягнення завідомо невинного Шушара В.В. до кримінальної відповідальності, використовуючи повноваження, передбачені ч. 1 ст. 278 КПК України, особисто вручила останньому завідомо неправдиве письмове повідомлення про його підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 294 та ч. 2 ст. 341 КК України, тобто відповідно до п. 14 ч. 1 ст. 3 КПК України притягнула його до кримінальної відповідальності за вчинення злочину середньої тяжкості та тяжкого злочину, поєднане з фальсифікацією, чим заподіяла шкоду охоронюваним законом правам та інтересам Шушара В.В.

Після чого, з метою перешкоджання проведенню надалі аналогічних заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах, у вечірній час 24 січня 2014 року або ж зранку 25 січня 2014 року, більш точний час встановити не вдалося за можливе, перебуваючи у своєму службовому кабінеті в приміщенні Смілянського МВ УМВС, розташованому за адресою: Черкаська область, місто Сміла, вулиця Перемоги, 13, продовжуючи свою злочинну діяльність, вчиняючи дії направлені на завідомо незаконне тримання завідомо невинної особи під вартою, діючи умисно, всупереч інтересам служби, в інших особистих інтересах, бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, в порушення вимог частини 2 статті 177 КПК України, згідно якої слідчий не має права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених КПК України, склала письмове клопотання про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, обґрунтовуючи це рішення, у тому числі, фактом повідомлення йому раніше про підозру у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 294 Кримінального кодексу України, який відповідно до положень статті 12 Кримінального кодексу України є тяжким, а також мотивуючи це рішення обґрунтованістю самої підозри, що не відповідало дійсності, та надала відповідно до вимог частини 4 статті 176 Кримінального процесуального кодексу України це клопотання для погодження процесуальному керівнику – заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., яка у свою чергу, незаконно погодила його.

В подальшому, 25.01.2014 о 10 години 54 хвилині Пилипенко К.О. вручила вказане клопотання Шушару В.В., чим фактично повністю виконала відведену їй за повноваженнями як слідчому частині об'єктивної сторони завідомо незаконного тримання Шушара В.В. під вартою.

В першій половині дня, 25 січня 2014 року, за організації та на виконання незаконної вказівки в.о. заступника начальника СВ Шевченка О.В., який використав для доведення до завершення злочинного умислу направлено на тримання під вартою, зокрема Шушара В.В., слідчу СВ Смілянського МВ Петрову О.Ю., яка не мала жодного відношення до кримінального провадження № 12014250040000349, не перебувала в групі слідчих, як і не мала повноважень на вчинення будь-яких дій та прийняття рішень у ньому, при цьому будучи необізнаною про злочинні наміри Шевченка О.В., скерувала сформовані та зшиті Пилипенко К.О. матеріали клопотання із додатками про обрання

Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для розгляду до Смілянського міськрайонного суду.

Того ж дня, слідчий суддя Смілянського міськрайонного суду Калашник В.П., обвинувальний акт щодо якого, у т.ч. за рішення щодо Шушара В.В., за частиною 2 статті 375, частиною 2 статті 28 та статтею 340 КК України скеровано до суду, розглянувши в судовому засіданні в приміщенні Смілянського міськрайонного суду клопотання про обрання запобіжного заходу зокрема підозрюваному Шушару В.В., за участі та підтримки клопотання процесуальним керівником у провадженні – прокурором Смілянської міжрайонної прокуратури Пашковським Д.П. безпідставно його задовольнив, виніс завідомо необґрунтоване рішення, незаконно обравши останньому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою терміном на 60 діб.

На виконання ухвали слідчого судді Смілянського міськрайонного суду Калашника В.П. про обрання підозрюваному Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, останній був поміщений до державної установи «Черкаський слідчий ізолятор», де його незаконно тримали під вартою з 25 січня по 04 лютого 2014 року.

Отже, за наведених обставин Пилипенко К.О. як службова особа – слідчий СВ Смілянського МВ УМВС, діючи групою осіб без попередньої змови між собою, здійснила в інтересах вищих посадових осіб держави в частині можливого виконання дій і прийняття рішень за належними їй як слідчому у кримінальному провадженні повноваженнями незаконне перешкоджання проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в м. Черкасах шляхом незаконного кримінального переслідування Шушара В.В. та тимчасової його ізоляції.

Отже, Пилипенко Ксенія Олегівна, 30 жовтня 1991 року народження, підозрюється у тому, що вона, будучи службовою особою, діючи групою осіб без попередньої змови між собою, незаконно перешкоджала проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ст. 340 КК України.

Окрім цього, Пилипенко К.О. як слідчий СВ Смілянського МВ УМВС та службова особа, за наведених вище обставин, діючи умисно, склала завідомо неправдивий офіційний документ, внісши до нього недостовірні відомості.

Так, у вечірній час 24 січня 2014 року або ж зранку 25 січня 2014 року, більш точний час встановити не надалося за можливе, перебуваючи у своєму службовому кабінеті в приміщенні Смілянського МВ УМВС України в Черкаській області, розташованому за адресою: Черкаська область, місто Сміла, вулиця Перемоги, 13, Пилипенко К.О. продовжуючи свою злочинну діяльність, вчиняючи дії направлені на завідомо незаконне тримання завідомо невинної особи під вартою, діючи умисно, всупереч інтересам служби, в інших особистих інтересах бажаючи догодити своєму безпосередньому керівництву і забезпечити подальше своє перебування на займаній посаді, тобто з кар'єристських мотивів, з метою перешкоджання проведенню надалі

аналогічних заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах, та їх припинення шляхом залякування їхніх учасників та інших осіб і спонукання відмовитись від участі в них, в порушення вимог частини 2 статті 177 КПК України, згідно якої слідчий не має права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених КПК України, склала письмове клопотання про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, обґрунтовуючи це рішення, у тому числі, фактом повідомлення йому раніше про підозру у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 294 Кримінального кодексу України, який відповідно до положень статті 12 Кримінального кодексу України є тяжким, а також мотивуючи це рішення обґрунтованістю самої підозри, що не відповідало дійсності, та надала відповідно до вимог частини 4 статті 176 Кримінального процесуального кодексу України це клопотання для погодження процесуальному керівнику – заступнику Смілянського міжрайонного прокурора Карюк Н.О., яка у свою чергу, незаконно його погодила, оскільки була обізнана та залучена до виконання плану щодо злочинних дій перешкоджання проведенню надалі аналогічних заходів протесту, що відбулися 23 січня 2014 року в м. Черкасах.

З метою надання даному клопотанню законного вигляду, яке б відповідало вимогам ст. 184 Кримінального процесуального кодексу України, Пилипенко К.О. внесла до нього недостовірні відомості, вказавши, що факти викладені в клопотанні підтверджуються доказами отриманими в ході огляду місця події прилеглої території до Черкаської обласної державної адміністрації розміщеної за адресою: бульвар Шевченка, 185, зовнішньої та внутрішньої частини будівлі, показами свідків, відеозаписами, іншими матеріалами кримінального провадження, а також те, що у кримінальному провадженні № 12014250040000349 розслідується кримінальне правопорушення за частиною 2 статті 341 Кримінального кодексу України, що не відповідало дійсності.

Після цього до клопотання про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою усвідомлюючи незаконність і безпідставність своїх дій, продовжуючи доведення злочинного умислу в частині належних їй як слідчому повноважень, що передбачають можливість ініціювання і внесення до суду клопотань про запобіжні заходи у кримінальному провадженні у порядку, передбаченому Кримінальному процесуальному кодексу України, Пилипенко К.О. сформувала, склала опис і зшила матеріали, як додатки до письмового клопотання про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, зокрема, долучивши до нього витяг з ЄРДР у кримінальному провадженні № 12014250040000349, копію постанови про доручення здійснення досудового розслідування від 24.01.2014, копію витяга з ЄРДР у кримінальному провадженні № 12014250040000309, копію витяга з ЄРДР у кримінальному провадженні № 12014250040000310, копію постанови про об'єднання матеріалів досудових розслідувань під № 12014250040000308 за ч. 1 ст. 294 КК України та під № 12014250040000309 за ч. 2 ст. 341 КК України в одне кримінальне провадження, не підписану постанову про створення слідчої групи, копію протоколу про затримання Шушару В.В. з посиланням на

ст. 208 КПК України, копію повідомлення про підозру Шушару В.В., фотокартки, у кількості приблизно 20 штук, розміщені на аркушах формату «А-4» із наявними зображеннями пошкоджених приміщень Черкаської обласної державної адміністрації, копії протоколів допитів свідків та потерпілих, в жодному з яких не містяться відомості про причетність саме Шушара В.В. до інкримінованих йому кримінальних правопорушень, тобто матеріали, які не містили жодних доказів причетності Шушара В.В. до будь-яких злочинів, вказували лише на подію правопорушення, які не були зареєстровані як такі, що є саме матеріалами кримінального провадження № 12014250040000349 або будь-якого іншого провадження, не мали супроводжувальних документів та не було відоме джерело їх походження, частина з яких була у розпорядженні Пилипенко К.О. на момент притягнення затриманих осіб до кримінальної відповідальності, однак жодним чином не обґрунтовували пред'явлену Шушару В.В. підозру та не містили відомостей про наявні в розумінні кримінального процесуального законодавства ризики, передбачені ч. 1, 2 ст. 177 КПК України, однак незважаючи на викладене 25.01.2015 о «10» години «54» хвилини вручила зазначене клопотання Шушару В.В.

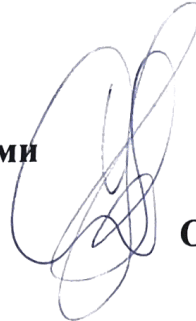
В першій половині дня, 25 січня 2014 року, за організації та на виконання незаконної вказівки в.о. заступника начальника СВ Шевченка О.В., Петрова О.Ю., яка не мала жодного відношення до кримінального провадження № 12014250040000349, не перебувала в групі слідчих, як і не мала повноважень на вчинення будь-яких дій та прийняття рішень у ньому, при цьому будучи необізнаною про злочинні наміри Шевченка О.В., скерувала сформовані Пилипенко К.О. матеріали клопотання із вказаними додатками про обрання Шушару В.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для розгляду до Смілянського міськрайонного суду.

25 січня 2014 року за підтримки клопотання прокурором у провадженні – прокурором Смілянської міжрайонної прокуратури Пашковським Д.П. слідчим суддею Смілянського міськрайонного суду Калашником В.П., обвинувальний акт щодо якого, у т.ч. за рішення щодо Шушара В.В., за частиною 2 статті 375, частиною 2 статті 28 та статтею 340 КК України скеровано до суду, безпідставно задоволено та винесено необґрунтоване рішення, про обрання останньому запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою терміном на 60 днів, на підставі якого Шушар В.В. перебував в державній установі «Черкаський слідчий ізолятор» до 04 лютого 2014 року, оскільки колегією суддів Апеляційного суду Черкаської області рішення Калашника В.П. скасовано та обрано щодо Шушара В.В. запобіжний захід у вигляді особистого зобов'язання.

Отже, Пилипенко Ксенія Олегівна, 30 жовтня 1991 року народження, підозрюється у тому, що вона, будучи службовою особою, діючи умисно групою осіб без попередньої змови між собою, склала завідомо неправдивий офіційний документ, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 28 частиною 1 статті 366 Кримінального кодексу України.

Усього Пилипенко Ксенія Олегівна, 30 жовтня 1991 року народження підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 1 статті 28 частиною 2 статті 372, частиною 1 статті 28 частиною 3 статті 371, частиною 1 статті 28 частиною 1 статті 366, частиною 1 статті 28 статті 340 Кримінального кодексу України.

Старший слідчий другого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими протестами
у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Олександр САВИСЬКО

ПОГОДЖЕНО

прокурор третього відділу процесуального керівництва Департаменту організації, процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, вчинені у зв'язку із масовими протестами у 2013–2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Андрій БОГАТИРЬОВ

«31» січня 2024 року

« ____ » _____ року « ____ » год « ____ » хв

Підозрюваний: _____ / _____ /

Захисник: _____ / _____ /

Відповідно до вимог статті 276 Кримінального процесуального кодексу України Пилипенко Ксенії Олегівні роз'яснені процесуальні права та обов'язки підозрюваного, передбачені статтею 42 цього Кодексу, а саме:

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведеному допиті та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який

момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені, роз'яснені та зрозумілі.

«___» _____ року «___» год «___» хв

Підозрюваний: _____ / _____ /

Захисник: _____ / _____ /

Повідомлення про підозру, пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив:

**Старший слідчий другого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими протестами
у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Олександр САВІСЬКО